

Да ли због тога што нису стигли или им ове теме нису занимљиве, али ниједан посланик јуче у Скупштини није премијеру Вучићу поставио питање о британској резолуцији о Сребреници и питање о преговорима Београда и Приштине. Ако знате одговор на питање из наслова овог текста, сетите га се кад следећи пут изађете на гласање.

Жеља сваке политичке партије је што већи утицај на доношење одлука у држави и, на концу, освајање власти. Међутим, већину странака и политичара у Србији годинама прати манир да кад дођу на власт забораве да су били опозиција и да ће то опет бити. Иако их пракса свако мало демантује, тај манир не мењају.



И онда се деси — као, на пример, јуче у Скупштини Србије, када је премијер Александар Вучић одговарао на посланичка питања — да се посланик опозиционе Демократске странке Драган Шутановац побуни.

„Појављивање премијера Александра Вучића и министара је велика режија и фарса, јер због дугачких одговора премијера посланицима ДС-а опет неће бити омогућено да му поставе суштинска питања“, рекао је Шутановац.

„Ви сте писали пословник, нисмо ми. Предложићу посланицима СНС-а да промене пословник и да повећају време за постављање питања“, одговорио је нешто касније премијер и додао да ни посланици СНС-а и СПС-а нису дошли на ред.

А каква би то суштинска питања постављали посланици и да су дошли на ред?

Било је (посланичких) питања о поскупљењу струје, реформи јавног сектора, „Фијату“, о датуму посете Прешеву и Бујановцу, о дефициту...

Посланик је слободан да по својој (или вољи партије којој припада) поставља питања за која мисли да су релевантна, важна, суштинска, па чак упрошћавамо и питања о избору боје кравате неког члана владе, ако мисли да је то из неког разлога важно.

Тако је посланик и председник Лиге социјал-демократа Војводине Ненад Чанак питао премијера „шта је са дугом Србије према Војводини“, али и зашто је забрањен лов на афричку грлицу чиме је, према Чанку, направљена штета Војводини, јер је 400 италијанских ловаца желело да дође у лов и да за то плати.



Посланици, међутим, јуче од премијера нису затражили одговор шта ће бити са британском резолуцијом о Сребреници, али ни о томе докле су стигли преговори Београда и Приштине. Да ли због тога што нису стигли или им ове теме нису занимљиве, није било ниједног питања.

Прилив новца у буџет републике и покрајине, у овом случају од италијанских ловаца, битан је па таман дошло њих четворица а не, како рече Чанак, њих 400. Свакако је важно и да ти ловци континуирано долазе, а да би то радили морају да имају шта да лове.

Правилником Министарства пољопривреде о измени и допуни Правилника о проглашавању ловостајем заштићених врста дивљачи прописано је да се „ради заштите и регулисања бројности популације грлице (*streptopelia turtur*), предузима мера ловостаја ове заштићене врсте дивљачи до 31. марта 2017. године“.

Ненад Чанак, и сам ловац, највероватније веома добро зна за овај Правилник. Зашто је, онда, поставио баш ово, а не питање шта ће бити са судбином друге српске покрајине, да ли ће и са којим надлежностима бити формирана Заједница српских општина, хоће ли бити формиран суд за злочине ОВК...

Можда он стварно, према сопственој традицији, брине и пита „шта је са новцима“. Или је овај стари испрени шерет желео да још једном буде тема у медијима. Можда, чак, и да обесмисли читаву дебату и постављање посланичких питања — и тиме нешто поручи.

Но, најзад, о његовим као и о постављеним и непостављеним питањима свих осталих посланика одлучиваће (њихови) бирачи.

А ви, ако знате одговор на питање из наслова овог текста, сетите га се када следећи пут изађете на гласање.

(Ненад Зорић – Спутњик)